

stillere i 4. udvalg et resolutionsforslag. Forslagets helt ukontroversielle karakter fremgik bl. a. af, at såvel Sovjetunionen som USA var forslagsstillere for resolutionen. Også Norge var blandt sponsorerne.

Resolutionsforslaget, der ligger i naturlig fortsættelse af resolutionen 1849, som vedtoges på 17. samling, opfordrer navnlig medlemsstater til fortsat at yde stipendier til beboerne af ikke-selvstyrende områder, og opmærksomheden henledes særlig på ønskeligheden af så vidt muligt også at dække rejseudgifter. Administrerende magter opfordres til at drage omsorg for, at alle foreliggende studiemuligheder udnyttes, og til at yde effektiv bistand hertil.

Resolutionsforslaget blev vedtaget enstemmigt såvel af 4. udvalg som af generalforsamlingen, henholdsvis den 12. og den 16. december 1963.

Valg, om påkrævet, til ledige pladser i udvalget for oplysning om ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 53).

Som omtalt ovenfor i afsnittet om dagsordenens pkt. 49 og 52, besluttede generalforsamlingen at ophæve udvalget for oplysning om ikke-selvstyrende områder, hvorfor dette dagsordenpunkt bortfaldt.

Særligt uddannelsesprogram for områder under Portugals administration.

Beretning fra generalsekretæren.

(Dagsordenens punkt 54).

I forbindelse med ovennævnte punkt på dagsordenen, der ikke gav anledning til nogen særskilt generaldebat, fremlagde 9 afro-asiatiske sponsorer et resolutionsforslag. De væsentligste operative bestemmelser i forslaget er, at generalsekretæren anmodes om at fortsætte sine bestræbelser på at udnytte allerede bestående FN-programmer til fordel for indfødte fra de portugisiske territorier, at særorganisationerne opfordres til at yde deres bistand, samt at medlemsstater, som yder deres bistand, samt at medlemsstater, som yder eller agter at yde

stipendier, tager under overvejelse at lægge hovedvægten på stipendier til højere skoleundervisning og uddannelse i praktiske fag.

Medens de fleste af resolutionsforslagets bestemmelser var ukontroversielle og ikke gav anledning til debat, fremkom der fra forskellig side visse indvendinger mod teksten i operative paragraf 2, som opfordrer medlemsstater, i hvilke der befinder sig et stort antal flygtninge fra portugisiske territorier, til at overveje muligheden for at opnå bistand fra FN's tekniske bistandsprogrammer. Der blev fra forskellig side — navnlig fra Mauritannien — ytret tvivl om det formelt berettigede i en sådan opfordring til et medlemsland i relation til flygtninge fra andre territorier. Efter nogen debat herom indvilligede forslagsstillerne i en ændret redaktion af denne paragraf, som herefter indskrænker sig til at henlede sådanne medlemslandes opmærksomhed på de muligheder, som måtte frembyde sig, for i denne forbindelse at opnå bistand gennem FN's tekniske bistandsprogrammer.

4. udvalg vedtog et let modificeret resolutionsforslag den 12. december med 83 stemmer for, 1 imod (Portugal) og 1 abstention. Den 16. december stadfæstede generalforsamlingen resolutionen med 102 stemmer for. Kun Portugal og Sydafrika stemte imod, medens Spanien som det eneste land afstod på resolutionen.

Spørgsmålet om Sydvestafrika.

(a) *Beretning fra specialkomiteen vedrørende situationen med hensyn til gennemførelsen af deklARATIONEN om uafhængighed for kolonier og kolonibefolkninger.*

(b) *Særlige undervisnings- og uddannelsesprogrammer for Sydvestafrika: Beretning fra generalsekretæren.*

(Dagsordenens punkt 23 og 55).

Syd-Rhodesia-spørgsmålet.

Beretning fra specialkomiteen vedrørende situationen med hensyn til gennemførelsen af deklARATIONEN om uafhængighed for kolonier og kolonibefolkninger.

(Dagsordenens punkt 23 og 75).